

Труайя Анрі

Біографія

Анрі Труайя (ім'я при народженні Лев Асланович Тарасов) — французький письменник, член Французької академії, лауреат численних літературних премій, автор понад сотні томів історичних і художніх творів — народився 1 листопада (19 жовтня за юліанським календарем) 1911 року в Москві в багатій вірменській купецькій сім'ї Аслана і Лідії Тарасових.

Труайя був молодшим із трьох дітей: сестра Ольга була старша за нього на дев'ять років, брат Олександр — на чотири роки.

Після Жовтневої соціалістичної революції сім'я Тарасових бігла до Кисловодська, в фамільний маєток "Карс", а потім з Новоросійська вирушила до Константинополя. Однак висаджуватися в порту міста дозволялося тільки біженцям-вірменам, а у них були російські паспорти. З Туреччини Тарасові-Торосян і поїхали до Франції й оселилася в Парижі, де Анрі у восьмирічному віці вступив до ліцею Луї Пастера, після здобув вищу юридичну освіту.

Повернувшись з армії в 1935, пішов служити в бюджетний відділ поліцейської префектури департаменту Сена (для цього Труайя довелося прийняти французьке громадянство), щоб заробити собі на життя, і одночасно писав ночами. Перший роман "Брехливий світло" був опублікований в тому ж 1935. Видавець роману повідомив Труайя, що "не в його інтересах випускати книгу під іноземною прізвищем: прочитавши на обкладинці "Лев Тарасов", читач прийме її за перекладну", і настійно рекомендував придумати псевдонім.

У 1938 за роман "Павук" Анрі Труайя був удостоєний Гонкурівської премії. За своє життя Анрі Труайя написав близько 100 томів літературних творів.

У 1945, отримавши від онука барона Геккерна-Дантеса копії його двох листів від початку 1836 року до Луї Геккерну, використовував їх під час написання книги про Пушкіна.

У травні 1959 був обраний членом Французької академії.

У 1985 за пропозицією Анрі Труайя його друг, французький режисер Анрі Верней, вірменин за національністю, написав збірку оповідань "Майрік". Згодом цей збірник ліг в основу сценаріїв фільмів "Майрік" і "Вулиця Параді, будинок 588", в яких Вірніше на прикладі своєї сім'ї розповідає про геноцид вірмен і життя діаспори.

Анрі Труайя помер 2 березня 2007 року в Парижі.

Нагороди:

Кавалер Великого хреста ордена Почесного легіону

Командор Національного ордена заслуг

Командор ордена мистецтв і літератури

Лауреат Гонкурівської премії

Анрі Труайя за свою 95-річну життя написав безліч творів. Його перу належить ряд

біографій відомих російських і французьких особистостей. Їм були написані романи, присвячені видатним французьким романістам: Гі де Мопассаном, Емілю Золя, Гюставові Флоберу.

Твори:

1920 — "Син сатрапа", біографіческо-історичний роман

1935 — "Брехливий світло", роман (назва в іншому перекладі — "Фальшивий день") ("Faux Jour")

1935 — "Мережі", роман ("Le Vivier")

1938 — "Павук", роман ("L'Araigne") — Гонкурівську премію

1938 — "Загальна могила", збірка оповідань

1938 (1941?) — "Суд божий", збірка оповідань ("Le Jugement de Dieu")

1938 — "Замковий ключ", повість (назва в іншому перекладі — "Ключ зводу").

1938 (?) — "Пан Сітрін", повість

1940 — "Достоевський", романізована біографія

1940 — "Жюдит Мадре", роман

1942 — "Мертвий вистачає живого", роман ("Le mort saisit le vif")

1945 — "Від філантропії до Рудої", збірка оповідань ("Du Philanthrope à la Rouquine")

1946 — "Пушкін", романізована біографія

1947-1950 — "Поки стоїть земля", трилогія ("Tant que la terre durera") (в неї входять романи "Поки стоїть земля" (1947), "лахміття і попіл" ("Le Sac et la Cendre") (1948), "Чужі на землі" ("Étrangers sur la terre") (1950)).

1950 — "Сніг в жалобі", роман

1951 — "Голова на плечах", роман ("La Tête sur les épaules")

1952 — "Надзвичайна доля Лермонтова", романізована біографія ("L'Étrange Destin de Lermontov")

1953-1958 — "Сівба та жнива", пенталогія ("Les Semailles et les Moissons")

1959 — "Повсякденне життя в Росії за часів останнього царя", історичне дослідження ("La Vie quotidienne en Russie au temps du dernier tsar")

1959-1962 — "Світло праведних" ("La Lumière des justes"), пенталогія про декабристів (в неї входять романи "Братство червоних маків" ("Les Compagnons du Coquelicot") (1959), "Бариня" ("La Barynia" (1960), "Слава переможеним" ("La Gloire des vaincus") (1961), "Сибірські жінки" ("Les Dames de Sibérie") (1962), "Софія, або Кінець боротьби" ("Sophie ou la Fin des combats ") (1963?)).

1964 — "Жест Єви", збірка оповідань ("Le Geste d'Ève")

1965 — "Толстой", романізована біографія

1965-1967 — "Сім'я Еглетьер", трилогія (в неї входять романи "Сім'я Еглетьер" ("Les Eygletière") (1965), "Голод левенят" ("La Faim des lionceaux") (1966), "Крах" (" La Malandre ") (1967)

1966 — "Крила диявола", збірник (складається з раніше написаних і перероблених оповідань)

1968-1970 — "Спадкoємці майбутнього" ("Les Héritiers de l'avenir"), трилогія, присвячена подіям російської історії з 50-х рр. XIX ст. по 1914 р (В неї входять романи "Зошит" ("Le Cahier") (1968), "Сто один гарматний постріл" ("Cent un coups de canon") (1969), "Білий слон" ("L'Éléphant blanc ") (1970)).

1971 — "Микола Гоголь"

1973 — "Анн здай", роман ("Anne Prédaille")

1974-1975 — "Москвич", трилогія (в неї входять романи "Москвич", "Таємні переживання", "Ранкові вогні")

1976 — "Моя настільки довга дорога", мемуари

1977 — "Катерина Велика"

1977 — "Знехтувавши справи земні", роман

1979 — "Петро Великий"

1981 — "Олександр І. Північний сфінкс"

1982 — "Іван Грозний"

1982 — "в'юшки", повість

1984 — "Антон Чехов"

1984 — "Марія Карпівна"

1985 — "Тургенєв"

1986 — "Горький"

1988 — "Гюстав Флобер"

1989 — "Гі де Мопассан"

1990 — "Олександр II" ("Alexandre II, le tsar libérateur")

1991 — "Микола II" ("Nicolas II, le dernier tsar")

1992 — "Еміль Золя"

1993 — "Поль Верлен"

1994 — "Бодлер"

1995 — "Оноре де Бальзак"

Рік випуску 1996 — "Григорій Распутін"

1998 — "Грізні цариці" ("Terribles tsarines")

1999 — "Микола І"

2000 — "Балерина з Санкт-Петербурга"

2001 — "Марина Цвєтаєва" ("Marina Tsvetaena: L'éternelle insurgée")

2002 — "Павло І"

2004 — "Баронеса і музикант"

2004 — "Олександр III"

2006 — "Олександр Дюма"

2006 — "Борис Пастернак"

2006 — "Полювання", роман ("La Traque")

2008 — "Борис Годунов" (посмертне видання)

2010 — "Три матері, три сина"

2012 — "Гончаров"